

Letna plača 2 gold.
Druživeniki dobivajo
list brezplačno.

„Delaj, nabiraj, pomnožuj.“

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Kratko poročilo o 25. občnem zboru avstrijsko-nemških čebelarjev v Kolinu. (Dalje.) — Dopis. — Čebelarstvo na Ogerskem. — Nekaj statistike. — Listnica opravištva.

Kratko poročilo o 25. občnem zboru avstrijsko-nemških čebelarjev v Kolinu.

(Dalje.)

Žveplene toplice privabijo dandanes mnogo bolnikov tú sem; navadno obiskuje jih vsako leto nad 20.000 ptujcev. Žvepleni vrelec ima 36—37° R. toplote. Trije studenci pa 48°, 56° in 59° R., se stekajo vkup in precejšnin bajer narejajo. Zarad varnosti je obzidan. Pred tremi leti je dvoje otrok čez zid zlezlo, noter palo ter se do smrti oparilo.

Dalje je v mestu mnogo tovarn in v obližji kopljejo premog in, kakor kaže, še več drugih rudnin.

Naj imenitniše pa je mesto za katoličane zarad premnogo dragocenih in redkih svetinj. Šest velikih omar je napolnjenih s svetimi ostanki in spominki. Tako n. pr., da saj nekaj omenimo, košček gobe, s katero so Kristusova s kisom in žolčem napajali; odlomek ternjeve krone Kristusove; posoda s prepasom Izveličarjem, druga z vrvijo, s katero je bil Kristus k stebri o bičanju privezan; spet druga s koščekom sv. križa; potem en žebelj iz križa, kos stebra bičanja. Dalje obleka Marije Device, njen pas, plenice deteta božjega; rjuha, v katero je bilo telo Janezovo po obglavljenju zavito; potni prt Kristusov. Od križa Kristusovega je več koščekov udelanih v zlate križe, monstrance, katerih ena se ceni blizo pol milijona vrednosti, ker povsod je obdana z gostimi naj dražjimi kamni: diamanti, topasi, safiri, i. t. d. Svetinj drugih svetnikov, n. pr. vsih 12 apostelnov, sv. Neže, sv. Agate, sv. Sebastiana, sv. Katarine, sv. Štefana, sv. Janeza krstnika, sv. Miklavža in še mnogo, mnogo drugih svetnikov in svetnic. Neka mala knjižica našteva 67

posod s svetinjami in v eni posodi so večkrat ostanki treh, štirih in tudi več svetnikov. Pošiljali so tú sem kralji in cesarji svetinje in dragocenosti iz vsega sveta; naj več pa jih je gotovo Karol Veliki nabral in podaril. Njegovo telo je bilo potem, ki je bil med svetnike prištet, iz rake vzdignjeno ter počiva v posebni shrambi.

Naj omenim konečno še pridišnice. Na videz je prav malo vredna, da človek skoraj misli, kako da je tako navadna v taki cerkvi! Al potnik se natolcevanja kmalo kesá, ker to je le unanja preobleka, ktera se odpre in pridišnica pokaže v svoji dragoceni lepoti. Je pa vsa iz slonovih kosti izdelana tako prečudno lepo in natančno, da se človek ne more načuditi. Ceni se njena vrednost čez 400 tisoč goldinarjev — znabiti tudi blizo pol milijona.

Marsikaj bi imel še povedati od neke posebne prijaznosti ljudi, zlasti spoštovanja do duhovnikov. Na to me je nek misijonar že pred opomnil in sem se prepričal, da je resnico govoril. Zadržanje ljudstva pri sv. maši je toliko spodbudljivo, da človeka nehoté prav v srce gine. Ves čas sv. maše je po cerkvi klečalo vse ljudstvo, možki in ženske, in sicer ne v klopi na pol sedé, kakor je pri nas navada, ampak prostó ali na tlaku ali v cerkvenih stoli, ki so pa tako široki, da se ne dá na pol sedeti in na pol klečati ob enem, ampak le eno ali drugo. Tudi sicer drugod v porenskih krajih ne vidimo kmalo človeka pri sv. maši sedeti. Omenjeni misijonar, nek lazarist, mi je tudi pripovedoval, da o znanim preganjanji cerkve, tako zvani kulturni borbi, si gosposka ni upala ničesa sovražnega včiniti, ker se je bala katoliške značajnosti ljudstva, tedaj je vse pri starem pustila. Naj berž je bila pa tudi gosposka boljšega duha, kakor marsikje drugod. Rad bi se bil še dalje tú pomudil, naj bi mi bil čas dopuščal, a tako sem se mogel v Kolin nazaj vrniti, ker drugi dan se je začela razstava in občno čebelarsko zborovanje. Tedaj še od tega nekaj besed.

Res le nekaj besed, dasiravno je bil to glavni vzrok potovanja. Kakor smo od zborovanja v Kolinu menda vsi mnogo pričakovali, smo bili vendar vsi iznenadeni. Razstavnica živih čebel — ne moremo jo drugače imenovati — je bila prav majhna. Od začetka je bilo le kakih 12—15 panjev; pozneje je pač še nekaj došlo, pa znamenitega nič ne. Nekoliko boljše je bilo z razstavo čebelarskega orodja, vendar tudi tú ni bilo nič posebno novega in kojistnega, ali pa toliko predrago in neróčno, da se med čebelarji ne bode udomačilo. Le en naložni panj nam je dopadel. Sostavljen je z desetih, dvanajstih malih panjčev (po dolgosti čebelnega panja), ktere lesena ali tudi železna šinica vkup drži. Natanjčniji popis sledi posebej. Taka naloga je prav pripravna tam, kjer se méd v satovji po kakem funtu teže dobro spečá. Naj več je bilo še čebelarskih pridelkov razstavljenih: mnogovrstnega medú v steklenicah in drugih posodah, raznih vin, kisov, žganjic, pekarij iz

medú, in zadnjič vosek, zopet v mnogovrstnih izdelkih in podobah. Z vsem tem je bila velika soba pač napolnjena, a vendar vse to se čez navadno razstavo ni povzdignilo. Sme se reči, da je bilo lansko leto v Pragi vsake stvari saj še enkrat toliko. Kakor od razstave, smemo tudi od zborovalcev reči, da jih je bilo pol manj, kakor preteklo leto v Pragi.

Sklep prih.

Dopis.

Opčina meseca novembra. Letošnje leto je bilo tú na Krasu za čebelarje prav slabo, kajti hladna pa deževna pomlad ni dopustila marljivim čebelicam po medunosnih cvetlicah sladke strdi nabirati. Zarad pičle paše je bilo tudi malo zalege, torej tudi ne rojev. Toliko huda in ojstra lanska zima mi vendar ni nobenega plemenjaka, tudi ne na prostem brez vsake opaže stajočih panjev umorila, pač pa sem zgubil že pozno na pomlad 5 starcev. Od 30 plemenjakov dobil sem le 4 roje in sicer eden je dal tri, drugi pa le enega samega. Nadjaje se kaj boljše letine sem napravil tudi nekaj umetnih rojev, pa vse zastonj. Na jesen, kadar bi imela biti naj boljša ajdova paša, je vedno deževalo, tako da so vboge živalice le en sam prav dober dan ajdove paše imele. Pridelek je torej prav reven, da mnogo panjev ni dobilo živeža za zimo; zarad tega sem slabeje združeval, se vé da sem tudi po boljših maticah gledal. Pa kaj najdem pri tem preiskanju po maticah? Pretekli četrtek združujem dva panja. Mlado matico odločim za pleme, ter jo s čebelicami v panju pregradim z mrežico, da bi druge čebele nji kaj žaliga ne storile. Oprem drugi panj in začnem prenašati satnike s čebelami v odločeni plemenjak, skrbno pogledovaje po stari matici. Pa glej! na četrtem satniku, kojega sem obešenega imel zunaj panja, zagledam zalezovano matico, katero denem v kletko, misleč zdaj sem že dober, ter prenašam satnik za satnikom s čebelami vred v navedeni panj. Zadni pa sledi oni, z kterega sem matico priprl; tega še nekoliko ogledujem, koliko je nanesel medú, ali če ima kaj zalege, pa kaj najdem? se drugo matico! — Obe ste bile v enem panju, na enem in istem satniku! Ena kaže biti stara, je precej že opuljena in črnkasta, druga pa bolj živahna in mlajša. Obe ste v kletkih zaprte tudi zamerle. Čebele pa so se pridejane mlade dobro poprijele. Na satu dveh matic sem tudi zapazil še nepokrito zalego. Je li so bile obe oplodene, ali ne, tega ne morem znaniti.

Prezimoval bom moje čebelice v nalašč za zimo napravljenih panjih. 12 jih imam s 7 satniki, 7 s petimi, ednoga s samo 4 in dva s 10 satniki. Čebele bodo dobro stisnjene, bo jim ugodno toplo, tudi bodo imele do sv. Jožefa zadosti hrane, po 6 do 7 kilov medú.

Čebelarstvo na Ogerskem.

V pospeševanje čebelarstva po ogerskih deželah je deželno čebelarско društvo po nasvetu podpredsednika opata Benedikta Göndotza izdal poziv na predstojnike vsih vernih družb, v katerem so prošeni, da naj blagovolijo na to delovati, da bil bi poduk v čebelarstvu v vsih duhovskih in učiteljskih zavodih zapovedan predmet. V pozivu je rečeno: „Ne da se tajiti, da čebelarstvo je zaradi raznih ozirov tvarinskih in moralčnih prav važen predmet blagostanja, tedaj tudi poduka, na ktereга se po Ogerskem veliko premalo ozira.“

Mar li pri nas ni ravno tako? Da, ko bi tako ne bilo. Enak poziv (še boljše ukaz) bi kaj dobro došel.

Nekaj statistike.

Od meseca januarja do konec maja in junija se je čebel in čebelnih pridelkov iz avstrijsko-ogerskih dežel izvaževalo in dovaževalo po sledečem izkazu:

Dovaževalo se je:

Panjev s čebelami do konca maja	1879	=	85;	do konca junija	=	249.
„ „ „ „ „ „	1880	=	83;	„ „ „	=	230.
Medú metrič. stotov „ „ „	1879	=	52;	„ „ „	=	482.
„ „ „ „ „ „	1880	=	116;	„ „ „	=	261.
Voska „ „ „ „ „	1879	=	105;	„ „ „	=	725.
„ „ „ „ „	1880	=	171;	„ „ „	=	704.

Izvaževalo se je:

Panjev s čebelami do konca maja	1879	=	55;	do konca junija	=	132.
„ „ „ „ „ „	1880	=	23;	„ „ „	=	112.
Medú metrič. stotov „ „ „	1879	=	17;	„ „ „	=	521.
„ „ „ „ „ „	1880	=	53;	„ „ „	=	2869.
Voska „ „ „ „ „	1879	=	151;	„ „ „	=	1339.
„ „ „ „ „	1880	=	203;	„ „ „	=	1335.

Listnica opravištva.

Č. g. A. J. žup. Bomo vse poskrbeli. Tudi pomanjkljive pole „Navoda“ namodestili. — G. J. M. posestn. Tudi Vam dopošljemo, kar Vam manjka. Zaradi velikosti panjev in spremenjenja starega panja v novega s premakljivimi satniki čitajte ravno kar izšle pole „Navoda“. — G. J. H. posestn. Razstave čebelarškega orodja že zdavnej nimamo več; kako posamezno orodje se pa še dobi,

Odgovorni vrednik J. Jerič.

Izdavatelj „čebelarско društvo“.

Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani